

Ár 2013, föstudaginn 27. september er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 69/2013**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 31. júlí 2013, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 30. júlí 2013. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 31. júlí 2013, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 27. ágúst 2013. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 27. ágúst 2013, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi, dagsettu 5. september 2013.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 27. september 2013.

II.

Málsatvik.

Þann 2. maí 2007 var veðskuldabréf í erlendri mynt gefið út af sóknaraðila til FF. Varnaraðili hefur nú tekið yfir réttindi og skyldur FF skv. skuldabréfinu. Sóknaraðili viðurkenndi að skulda FF CHF 26.335,59 og JPY 1.118.151. Kaupgengi FF 27. apríl 2007 á CHF var 53,16 og á JPY 0,5366. Aliborvextir á CHF voru 2,20417%, álag var 2,8% og samtals vextir vegna CHF voru 5,00417%. Aliborvextir á JPY voru 0,63375%, álag var 2,8% og samtals vextir vegna JPY voru 3,43375.

Þann 22. júlí 2013 óskaði sóknaraðili eftir föstum greiðslum af skuldabréfinu. Varnaraðili hafnaði beiðninni þann 25. júlí 2013, þar sem búið væri að dæma lánið löglegt og kæmi því ekki til frekari endurútreikningur. Það væri hins vegar í boði að breyta láninu í ISK verðtryggt lán með 4,15% föstum vöxtum og í leiðinni lækka höfuðstól lánsins um 15%. Sóknaraðili óskaði eftir frekari rökum fyrir því að varnaraðili féllist ekki á að endurreikna lán hennar, með tölvupósti þann 29. júlí 2013. Samdægurs vísaði varnaraðili til dóms Hæstaréttar í máli nr. 127/2013, varðandi sambærilegt lánsform.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 30. júlí 2013.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili endurreikni gengistryggt lán nr. X í samræmi við dóma Hæstaréttar sem fallið hafa yfir ólögleg gengistrygð lán.

Sóknaraðili vísar til þess að hún hafi aldrei fengið erlenda mynt þegar lánið hafi verið veitt og sé því ósammála og mjög ósátt við meðhöndlun málsins í ljósi dóma sem fallið hafa í málum sem varða ólögmaet gengistrygð lán.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði hafnað. Varnaraðili byggir kröfu sína á því að lán nr. X feli í sér lögmæta skuldbindingu í erlendum myntum, sbr. dómar Hæstaréttar í málum nr. 127/2013, 757/2012 og 3/2013. Í umræddum dómum hafi verið endanlega úr því skorið að skuldbinding samkvæmt því lánaformi FF, sem skuldbinding sóknaraðila byggir á, feli ekki í sér ólögmæta gengistryggingu. Lán sóknaraðila beri því ekki að endurreikna samkvæmt 18. gr. laga nr. 38/2001 um vexti og verðtryggingu, sbr. breytingarlög nr. 151/2010, en það ákvæði taki aðeins til lána sem séu gengistrygð í andstöðu við 13. og 14. gr. fyrrnefndra laga.

Þá telur varnaraðili að lán sóknaraðila uppfylli ekki skilyrði bráðabirgðaákvæðis X laga nr. 38/2001, sbr. ákvæði B-liðar 68. gr. laga nr. 90/2003 um tekjuskatt, um að það hafi sannanlega verið nýtt til öflunar húsnæðis til eigin nota eða til verulegra endurbóta á íbúðarhúsnæði til eigin nota. Sóknaraðili hafi ekki lagt fram nokkur gögn sem sýni fram á að framangreindum skilyrðum sé fullnægt. Þá hafi sóknaraðili aldrei óskað formlega eftir endurútreikningi á láni sínu og því hafi varnaraðili ekki slík gögn undir höndum. Að öðru leyti vísast til úrskurða nefndarinnar í málum nr. 172/2012 og 198/2012 um sambærileg atvik að þessu leyti.

Með hliðsjón af því sem rakið hafi verið telur varnaraðili engin efni til þess að fallast á kröfu sóknaraðila.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að því hvort endurreikna beri lán nr. X, útgefið af sóknaraðila til FF.

Ekki fæst séð að kröfur sóknaraðila séu haldnar neinum þeim annmörkum að það leiði til frávísunar málsins.

Í máli þessu byggir sóknaraðili á því að skuldabréfið sé gengistryggt lán í íslenskum krónum og því ólögmætt. Varnaraðili heldur því á hinn bóginn fram að lánið sé í erlendum myntum og gilt sem slíkt.

Við úrlausn þess hvort um gilt lán í erlendum gjaldmiðlum er að ræða eða ólögmætt gengistryggt lán í íslenskum krónum er úrskurðarnefndin bundin af lögum og dómafordæmum í sambærilegum málum. Í samræmi við þau viðmið sem fram koma í nýlegum dómum Hæstaréttar á þessu sviði er fyrst að líta til heitis skuldabréfsins en fyrirsögn þess er „Veðskuldabréf í erlendri mynt“. Í öðru lagi að lánsfjárhæðin er samkvæmt orðalagi skuldabréfsins tilgreind í tveimur erlendum gjaldmiðlum, svissneskum frönskum og japönskum jenum. Í þriðja lagi eru vextir

samkvæmt skuldabréfinu til samræmis við það að um erlent lán sé að ræða tilgreindir Libor vextir. Þegar framangreind atriði eru virt verður lagt til grundvallar að hér hafi verið um gilt lán í hinum tilgreindu erlendu gjaldmiðlum að ræða, sbr. dóma Hæstaréttar í málum nr. 524/2011, 3/2013 og 127/2013.

Sóknaraðili byggir á því að greiðsla FF til hennar í íslenskum krónum leiði til þess að telja verði að um hafi verið að ræða skuldbindingu í íslenskum krónum bundin gengi erlendra gjaldmiðla. Af dómum Hæstaréttar, sérstaklega dómum í málum nr. 524/2011 og 3/2013, verður hins vegar ályktað að ekki skipti máli þótt greiðslur fari fram í íslenskum krónum þegar skýrt kemur fram í lánsamningi að skuldin sé í erlendri mynt.

Í ljósi alls framangreinds verður að telja að um sé að ræða gilt lán í erlendri mynt. Ber því að hafna kröfu sóknaraðila um endurreikning lánsins.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er hafnað.

Reykjavík, 27. september 2013.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Unnur Erla Jónsdóttir